

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivy Suneghové a soudkyň JUDr. Blanky Bendové a Mgr. Kateřiny Sedlákové v právní věci žalobce : **innogy Energie, s.r.o.**, IČO : 49903209, se sídlem Praha 10, Limuzská 3135/12, zast. Mgr. Kamilem Stypkou, advokátem, se sídlem Praha 2, Rubešova 162, proti žalovanému : **Delta Zeta, s.r.o.**, IČO: 47282878, se sídlem Praha 8, Konšelská 985/5, **o 2.083,48 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 24. listopadu 2016, č. j. 26 C 189/2016-23,

t a k t o :

- I.** Rozsudek soudu I. stupně **s e p o t v r z u j e .**
- II.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech odvolacího řízení 1.573 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Kamila Stypky, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 1.686,55 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 25. 3. 2015 do zaplacení a náklady spojené s uplatněním pohledávky 1.200 Kč, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), dále uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 396,93 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky od 2. 9. 2015 do zaplacení a náklady spojené s uplatněním pohledávky 1.200 Kč, to vše do tří

dnů od právní moci rozsudku (výrok II.) a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 1.126 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce (výrok III.).

Soud I. stupně rozhodl rozsudkem pro uznání dle § 153a odst.1 o. s. ř. Vycházel přitom z toho, že žalovaný byl vyzván dle § 114b o. s. ř., aby se ve lhůtě 30 dnů písemně vyjádřil k žalobě, současně byl poučen o následcích nesplnění této výzvy. Výzva byla žalovanému doručena dne 27. 6. 2016, žalovaný se k žalobě nevyjádřil, ani nesdělil, jaký vážný důvod mu v tom brání. Jednalo se přitom o spor, v němž bylo možno uzavřít a schválit smír, a tedy i vydat rozsudek pro uznání.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., úspěšnému žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 400 Kč a náklady právního zastoupení – odměnu advokáta 2 x po 200 Kč dle § 14b odst. 1 písm.b/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhradu hotových výdajů po 100 Kč dle § 14b odst. 3 též vyhlášky a 21% DPH ve výši 126 Kč, celkem 1.126 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včasné odvolání, ve kterém namítal, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání, usnesení soudu I. stupně, jímž byl vyzván k vyjádření v žalobě, mu nebylo řádně doručeno, usnesení bylo opatřeno neplatným podpisem, nedostalo se tak do jeho dispozice, neboť bylo při zpracování pošty vyřazeno jako neověřené a chybné. K tomu jako důkaz připojil fotokopie informací o doručení datových zpráv do jeho datové schránky, jednak s neplatným podpisem (usnesení s výzvou), jednak s platným podpisem (napadený rozsudek). Zpochybňoval nárok žalobce, odkazoval přitom na vzájemnou korespondenci účastníků.

Žalobce k odvolání žalovaného uvedl, že není schopen se vyjádřit k naplnění předpokladů pro vydání rozsudku pro uznání, rozsudek považoval za věcně správný a navrhl jeho potvrzení. Omluvil svou neúčast u odvolacího jednání.

Ani žalovaný se k odvolacímu jednání nedostavil, svou neúčast neomluvil, o odročení jednání nepožádal, odvolací soud tak jednal dle § 101 odst. 3 ve spojení s § 211 o .s. ř. v nepřítomnosti obou účastníků.

Odvolací soud ve smyslu ust. § 212 a § 212a a § 214 odst. 1 o. s. ř. přezkoumal napadený rozsudek i řízení mu předcházející a odvolání důvodným neshledal.

Podle § 114b odst. 1 a 2 o. s. ř. vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, může předseda senátu, s výjimkou věcí, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), a věcí uvedených v § 118b a § 120 odst. 2, místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a), nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení. K podání vyjádření určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení.

Podle § 114b odst. 5 o. s. ř. jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen.

Podle § 153a odst. 2 a 3 o. s. ř. nelze vydat rozsudek pro uznání ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6).

Soud I. stupně postupoval v souladu s výše uvedenými ustanoveními, předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání byly v daném případě naplněny.

Podle ustanovení § 45 odst. 1 o. s. ř. písemnost doručuje soud při jednání nebo jiném soudním úkonu.

Dle odst. 2 věta první cit. ust. nedošlo-li k doručení písemnosti podle odst. 1, doručí ji soud prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky.

Podle ustanovení § 17 odst. 1 věta druhá a třetí zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění, umožňuje-li to povaha dokumentu a má-li fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba zpřístupněnu svou datovou schránku, orgán veřejné moci doručuje dokument této osobě prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje veřejnou vyhláškou nebo na místě. Doručuje-li se způsobem podle tohoto zákona, ustanovení jiných právních předpisů upravující způsob doručení se nepoužijí.

Podle ustanovení § 17 odst. 3 výše citovaného zákona dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.

Podle ustanovení § 20 odst. 1 písm. e/ výše citovaného zákona ministerstvo (míněno Ministerstvo vnitra ČR) oznámí odesílateli, že datová zpráva, kterou odeslal do datové schránky adresáta, byla doručena, a toto oznámení označí uznávanou elektronickou značkou ministerstva.

Ve smyslu výše citovaných ustanovení bylo z obsahu spisu zjištěno, že výzva k vyjádření byla žalovanému doručena do jeho datové schránky (dle ust. § 17 odst. 3 okamžikem přihlášení oprávněné osoby) dne 27. 6. 2016. Tato skutečnost vyplývá z potvrzení o doručení do datové schránky založeného ve spise, potvrzení obsahuje potřebné identifikační údaje o doručení specifikované písemnosti do datové schránky adresáta a bylo opatřeno elektronickou značkou MV.

Doklad o doručení písemnosti do datové schránky, jenž splňuje zákonem č. 300/2008 Sb. stanovené náležitosti, tj. je opatřen platnou elektronickou značkou, je třeba považovat za veřejnou listinu ve smyslu § 134 o. s. ř. prokazující pravdivost údajů o doručení písemnosti.

Pokud žalovaný namítal, že mu výzva k vyjádření nebyla řádně doručena, odvolací soud neshledal kopii záznamu z datové schránky připojenou k odvolání za dostatečnou k vyvrácení správnosti údajů uvedených v dokladu o doručení písemnosti založeném ve spise. Vycházel přitom z toho, že se jedná o kopii listiny vytvořené žalovaným, informace z datové schránky navíc závisí na nastavení počítače, na němž jsou datové zprávy přijímány, není jisté, zda pracuje s aktuálními údaji.

Vzhledem k tomu, že se žalovaný k odvolacímu jednání nedostavil, nemohl být ve smyslu § 118a odst.3 o.s.ř. poučen o nedostatečnosti tohoto důkazu a nutnosti označit jiné důkazy k tvrzení, že mu výzva soudu I. stupně nebyla řádně doručena, že nebyla podepsána

platným podpisem. Tuto poučovací povinnost má přitom soud pouze vůči účastníkům, případně jejich zástupcům, kteří jsou u jednání přítomni (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 21. 1. 2003, č. j.14 Co 426/2002-42).

Za této situace odvolací soud vycházel z toho, že předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání byly naplněny, žalovaný se k výzvě soudu I. stupně dle § 114b o. s. ř. ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nastala tak fikce uznání dle § 153a odst. 3 o. s. ř.

Z uvedených důvodů napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil dle § 219 o. s. ř. včetně rovněž správného akcesorického výroku o nákladech řízení.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Úspěšnému žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení za 1 úkon po 1.000 Kč (vyjádření k odvolání) dle § 7 a § 11 odst.1 písm.d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., paušální náhradu hotových výdajů 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 3 téže vyhlášky a 21% DPH ve výši 273 Kč, celkem 1.573 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm.c/ o. s. ř.)

V Praze dne 15. června 2017

JUDr. Iva Suneghová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Abrahámová